

Dekanat Raduń Kościół założono tu dzięki mecenatowi królowej Bony Sforza w 1556 r.; według innych źródeł – w 1538 r. Po trudnych czasach połowy XVII w. w 1660 r. drewniany kościół został odnowiony i poświęcony pod historycznym wezwaniem Matki Bożej Różańcowej. Kolejne drewniane świątynie zostały spalone i odbudowane na nowo w 1662 r. (po „moskiewskiej inwazji” odbudowany i konsekrowany przez biskupa Słupskiego), 1752 r. i 1801 r.

Ostatni drewniany budynek świątyni (fara) został wzniesiony w 1838 r. staraniem księdza Maciejewskiego na środki parafian. Podstawą tej świątyni został były pokarmelicki kościół z Koleśników (dziś Litwa), który został przeniesiony do Radunia. Przy kościele działała szkoła parafialna.

Na początku XX wieku drewniany kościół (ogromna świątynia z transeptem, zakończona niewielką ośmiościenną wieżą nad główną fasadą) już nie zadowalała swych parafian, więc w 1933 r. nad Raduniem wzniesiono potężną dwuwieżową bazylikę z cegły i kamienia butowego w modernistycznym stylu (z rysami neogotyku). Budowę kościoła rozpoczęto w 1929 r. według projektu architekta Jana Borowskiego, pracami budowniczymi kierował mistrz Antoni Bepka. †

K

kościół przedstawia sobą dwuwieżową bazylikę o trzech nawach z pięćścienną apsydą zwróconą ołtarzem na wschód i flankowaną dwoma zakrystiami oraz transeptem z czterościennymi w podstawie skrzydłami. Wymiary świątyni wynoszą: długość – 58 metrów, szerokość – 35, wieże wznoszą krzyże na wysokość 48 metrów. Główna fasada z oknem-różą pod trójkątnym frontonem flankowana czteropoziomowymi (górne kondygnacje ośmioboczne, dolne – czworoboczne) wieżami-dzwonnicami pod kopułami z główką. Narteks został wyniesiony przed kościół w kształcie autonomicznej niskiej powierzchni z neogotyckim głębokim portalem głównego wejścia. Przęsło śródkrzyża poszerzono i również wyniesiono w kompozycji jako osobną płaszczyznę, zakończoną w każdej fasadzie stopniowymi otynkowanymi frontonami. Nawa środkowa została wzmocniona stopniowym systemem przyporowym.

Wnętrze zostało pokryte otynkowanym sklepieniem z desek, spiczastym w przecięciu; skrzyżowanie naw zaś – sklepieniem na przecinających się dużych spiczastych arkach. Nawy

Raduń. Kościół Matki Bożej Różańcowej

Wpisany przez Паводле архіва Гродзенскай дыяцэзіі
12.07.2015 01:00

boczne mają empory. Wszędzie namalowane są ornamenty roślinne w stylu modernistycznym. Na ścianach skrzyżowania naw przedstawione są sceny „Ostatniej Wieczerzy” (na lewej ścianie) i „Złożenia do grobu” (na prawej). W bazylice znajduje się pięć ołtarzy w stylu barokowym, które zachowały się od starego kościoła, oraz jeden – „pogrzebowy” – z obrazem św. Franciszka z Asyżu, znajdujący się pod prawą wieżą. Ołtarz główny jest jednopoziomowy, zrobiony jako triforium, zakończony figurami Pana Jezusa i aniołów. Pośrodku znajduje się obraz z połowy XVIII w. (prawdopodobnie trafił tu z klasztoru karmelitów w Koleśnikach), na którym Matka Boża przekazuje szkaplerz generałowi karmelitów Szymonowi Stokowi. Po obu stronach wiszą obrazy św. Marii Magdaleny (po lewej) i św. Teresy od Krzyża (po prawej). Dwa drewniane dwukondygnacyjne ołtarze – św. Józefa (po lewej) i Matki Bożej Różańcowej (po prawej), na którym Bogarodzica przekazuje różaniec św. Dominikowi, a Jej figura otoczona jest wieńcem z kwiatów, w środku których została namalowana treść każdej tajemnicy różańcowej (w drugiej kondygnacji ołtarza znajduje się obraz świętych apostołów Mateusza i Tomasza) – zainstalowano w kaplicach zrobionych w skrzydłach transeptów. Nad narteksem znajduje się chór organowy, zwrócony do sali modlitewnej okazałą spiczastą arką.

W XIX w. przy kościele działała szkoła parafialna, a do parafii była przypisana filia w Dubiczach (dziś Litwa). Istniała w tamtych czasach również kaplica na parafialnym cmentarzu, ale w XX w. jako działająca już nie wspomina się. W 1815 r. założono kaplicę przy plebanii, ale po pewnym czasie informacje o niej również znikają. Przed drugą wojną światową liczba raduńskich parafian wynosiła ponad 8 tysięcy. Budynek byłego drewnianego kościoła wciąż stał kilkaset metrów na północny wschód od nowego kamiennego, ale był wykorzystywany tylko jako magazyn. Była świątynia została spalona dopiero za czasów władzy radzieckiej, już po wojnie. Ale obok nowego kościoła zachował się drewniany budynek byłej plebanii, gdzie dzisiaj mieści się szpital.

Kościół Matki Bożej Różańcowej działał przez cały czas, ale przy władzy radzieckiej nie był zaliczony do zabytków architektury. Dziś artystyczna wartość świątyni już nie budzi wątpliwości.